

Kristus, Nietzsche a Caesar: fašistickou filozofii lze vyjádřit velice srozumitelně

Autor: Oswald Mosley

Naši protivníci tvrdí, že **fašismus** postrádá hlubší historické kořeny i filozofii. Proto bych tu dnes rád ukázal, že fašismus ve skutečnosti vyrůstá z kořenů velmi hlubokých a živých tou nejvybranější duchovní potravou. Pochopitelně jsem si dobře vědom, že na stránkách denního tisku naší činnosti velkou filozofickou hloubku nepřiznávají. Nemusím vás ale myslím kdovíjak usilovně přesvědčovat, že tato slovnatá zrcadla veřejného smýšlení neukazují vždy úplně přesný obraz. Zatímco o řekněme poutavějších momentkách našeho hnutí si v nich můžete přečíst leccos, najdou se i odlišné okamžiky, vyplněné hlubšími myšlenkami a tvůrčími představami.

Mám za to, že fašistickou filozofii lze vyjádřit velice srozumitelně a přestože se jedná o zcela neutřelý příspěvek soudobému myšlení, uvidíme, že jeho vznik i opora v historii vycházejí z toho nejosvědčenějšího v dějinách idejí.

V první řadě se domnívám, že velká část filozofie činu vychází ze syntézy konfliktů minulého období. A proto tam, kde v jedné kulturní a intelektuální epoše naleznete ostrý protiklad dvou velkých kultur, zpravidla v následující epoše činu dochází k jakési praktické syntéze obou vzájemných protikladů v praktickém krédu činu.

Nejvýznamnějším intelektuálním střetem minulého století byl podle mého mínění nepochybně nezměrný dopad Nietzscheho myšlenek na tisíciletou křesťanskou civilizaci. Docházelo k němu postupně a jeho důsledky tak dokážeme plně dohlédnout teprve dnes. Ať už se však v doméně moderního myšlení obrátíme kamkoliv, nutně narazíme na tento boj o nadvládu nad lidským duchem. Nemám v úmyslu snášet argumenty proti křesťanství, raději bych chtěl ukázat, jak se podle mě dá dojít k syntéze Nietzscheho doktríny s křesťanskou.

Ve fašismu na jedné straně naleznete – přímo vypůjčené z křesťanských představ – velkolepou vizi služby, sebezapření, obětavosti pro ostatní, pro svět a pro svou zemi. Nikoliv vyloučení jednotlivce, ale jeho splynutí v účasti na něčem mnohem větším než on sám. Tak získáte základy fašistické doktríny: služba a odevzdání se tomu, co fašista nutně chápe jako největší věc a základní impulz samotné existence světa. Na druhé straně pak stojí z Nietzscheho myšlení převzaté koncepty vitality, ochota postavit se čelem všem stávajícím brzdám lidskému pokroku, naprosté odmítnutí kapitulantství či neochvějná schopnost čelit a překonávat všechny překážky. Vzniká tak doktrína pro lidi plné energičnosti a ducha svépomoci, jež patří k vůbec nejvýznačnějším charakteristikám fašismu.

V okamžiku velké dějinné krize, k jejímuž fatálně prohloubení nakonec nevyhnutelně dojde, vznikne hnutí z historických podmínek, jež činí jeho etablování nevyhnutelným. Ponese si v sobě jisté tradiční znaky, spojené se slavnou minulostí, ale současně bude plně připravené postavit se realitě dneška, vyzbrojené nástroji, jež do rukou člověku vtisknul teprve náš věk. Tímto úžasným, novým souběhem příslušných nástrojů a vhodného okamžiku je možné překonat výzvy naší doby, a tak vybudovat stabilní a moderní budoucnost. Dost možná se jedná o poslední velké vzepětí nesmrtelného, věčně se navracející caesaristické hnutí. S pomocí vědy a představitivosti moderního myšlení tato vlna zanese lidstvo až ke vzdáleným novým břehům.

Úvaha *Christ, Nietzsche, & Caesar* vyšla na stránkách věnovaných Oswaldu Mosleymu. Později byla přetištěna na stránkách Counter-Currents Publishing 18. ledna 2012.